

[Lembourn.]

ikke to mennesker, der talte det samme sprog. Men da den danske litteratur brød igennem, især med den oehenschlægerske romantik, begyndte sproget at blive rensat, og så begyndte det at opstå som et rent sprog, som var ens for alle. Netop det at den danske litteratur opstod, gjorde, at vi fik et dansk sprog. Her kan man drage en analogi til hver eneste elev. Vi begynder alle sammen med en kaudervælsk snak, men efterhånden lærer vi at tale et rent dansk sprog — nogle af os i hvert fald — og hvis man tænker på, hvordan man lærte det, var det måske netop gennem en intens beskæftigelse med litteratur.

Jeg mener ikke dermed, at man skal gøre alle elever til store forfattere — det forhindrer naturen nu af sig selv — men til små, og i øvrigt er de små forfattere de stores bedste læsere. Det vil sige, at man dels skal konfronteres med den gode litteratur, dels selv skal prøve at skrive. Der står i øvrigt noget interessant i Berlingske Tidende om den sag i dag. Derfor vil jeg henstille, at man engagerer sig mere i den musiske pædagogik, at man sørger for, der er timer nok til det, og endelig en ting til: at man prøver periodevis at knytte forfattere til skolen.

Man har gjort nogle meget interessante eksperimenter i Finland på dette område. Det har været til stor inspiration for lærerne og for eleverne, og det har været særdeles sundt for forfatterne.

Det samme gælder musikken. Det kan faktisk stadig lade sig gøre at gå 9-10, ja, op til 12 år i skole i Danmark uden at vide, hvad en node er. Det er en grov form for ukultur. Musikken bør have en langt større plads i den danske skole, og også her bør man prøve at knytte både skabende og udøvende kunstnere inden for musikkens verden til skolen i perioder. Det vil være særdeles nyttigt for alle parter. Det samme gælder for den bildende kunst.

Jeg vil altså henstille til dem, jeg nævnte i min indledning, at man undersøger under arbejdet med dette lovforslag mulighederne for at udvide den musiske pædagogik, for at skaffe tilstrækkelig med plads og timer til det, og prøver at knytte kunstnere inden for alle kunstarter periodevis til undervisningen i skolen. Om ikke andet kan man gøre det af den grund, som Keats har nævnt: A thing

of beauty is a joy forever. Og i min store beundring for hr. Erling Olsens tale tror jeg jeg kan tilføje, at det kunne faktisk gøres, uden at det kostede en øre.

Jytte Røge (FP):

I fru Tove Nielsens udkast står der i § 10, at børnene i børnehaveklasserne beskæftiges med leg og andre udviklende aktiviteter, idet man tilstræber at gøre børnene fortrolige med skolens daglige liv.

Børnehaveklasser er ikke ønskelige, og der må sættes et stort spørgsmålstegn ved den værdi, man tillægger disse såkaldte indskolingsklasser. Meningen med børnehaveklassen var, at den skulle være med til at give børnene en blid start på deres skoletid, men klassen fører en isoleret tilværelse på skolen. Den forbereder ikke en bedre start på skolegang i første klasse, fordi arbejdsformen er en helt anden. Det fører ofte til et nederlag for barnet, der naturligvis ikke forstår, at undervisningen i første klasse er helt anderledes end den var i børnehaveklassen.

I den nuværende form, hvor der ikke ligger faste regler for, hvilken „undervisning“ børnene skal modtage i børnehaveklassen, vil udbyttet derfor være overordentlig varieret alt efter lederens kvalifikationer og intentioner. Derfor er det måske mere hensigtsmæssigt at lade børnene begynde i første klasse det år, de fylder 6 år, jfr. § 38 i fru Tove Nielsens udkast. Netop i 6 års alderen er børnene mest motiverede for undervisning, og ofte bliver de i børnehaveklassen dybt skuffede over, at de ikke skal lære noget, nu hvor de jo går i skole. For mange er det blot en fortsættelse af børnehaven.

Børnehaveklassen har også social slagside. Udearbejdende forældre foretrækker naturligvis at lade deres børn fortsætte i børnehaven indtil skolestart. Børnehaveklassen er jo kun 3 timer daglig og således forbeholdt hjemmegående husmødre, der naturligvis er meget glade for denne gratis børnehavestilling for deres børn.

For at give alle børn lige muligheder for at komme i børnehaveklasse, forsøgte man i nogle kommuner at lade børnene gå dels i børnehaveklasse, dels i børnehave. Børnene blev om morgenen bragt til børnehaven af forældrene, senere hentede skolebussen dem og kørte dem i børnehaveklassen og senere atter tilbage til børnehaven, hvor foræl-